

Dusnieuws nr. 8/ 1998. Uitgever: anti-autoritair actie- en informatiecentrum 'EuroDusnie'. Revolt, resist, rebel!

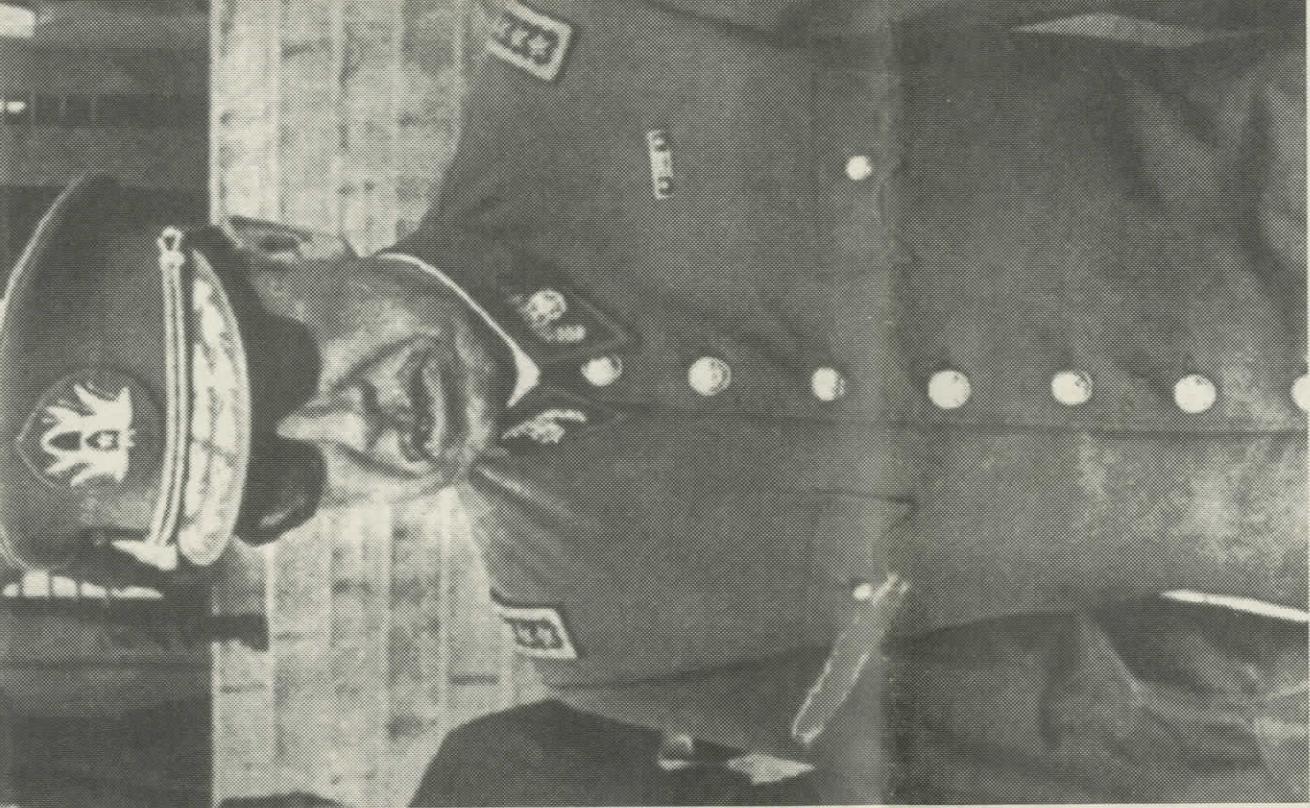
DE MODERNE DIKTATUUR

Oude wijn en nieuwe zakken

Wat te denken over de arrestatie van Pinochet? Er waren heel wat mensen die de avond dat deze dictator gearresteerd werd een feestje hebben gevierd. Sinds de inmiddels seniele generaal in de jaren zeventig middels een militaire coup in Chili aan de macht is gekomen zijn er naarschatting zo'n vierduizend mensen "verdwijnen" en vermoord. Nu is er inmiddels een brave neo-liberale regering aan de macht en schijnt alles weer koeken ei te zijn. Toch kun je je afvragen of de arrestatie van dit autoritair fossiel reden is om te ontsteken in massale feestvreugde.

Allereerst het gegeven dat hij straks berecht moet gaan worden door een rechtsysteem dat onderdrukking en uitbuiting van mensen op onze planeet dient te legitimeren. Een rechtsysteem waar de bescherming van privaat eigendom en persoonlijke vrijeheid centraal staat. Een on-rechtsysteem dat er is om de bestaande machts- en eigendomsverhoudingen in stand te houden. Dit rechtsysteem moet straks een afgedankt product van haar eigen ideologie berechten, dat belooft nog wat... Niet in de laatste plaats omdat er met de eventuele berechting van Pinochet nogal wat "bagger" naar boven zal komen over een andere rechtstaat die zichzelf betitelt als "the land of the free", namelijk de Verenigde Staten. De geschiedenis heeft uitgewezen dat het in feite niet Pinochet was die het democratisch gekozen bewind van socialist Allende omver heeft geworpen maar de Central Intelligence Agency (CIA). Wanneer er een beoordeling van vijftentwintig jaar dictatuur in Chili moet plaatsvinden betekent dit dat ook de CIA en de Amerikaanse regering in de rechtkant dienen plaats te nemen. Een rechtszaak zonder hen in de beklaagdenbank is niets meer dan een farce die de westerse wereld een democratisch gezicht moet helpen geven.

Militaire dictaturen zoals onder Pinochet zijn uit de mode. Zo af en toe grijpen groepen militairen nog wel eens ergens de macht maar de betekenis van dit soort staatsgrepen is een heel andere geworden. Ze vinden niet meer plaats om het land tegen het door het socialisme verblinde volk te beschermen

maar meer om de persoonlijke verrijking van de elites te institutionaliseren. De lokale kapitalistische elites wel te verstaan. De val van de Berlijnse muur heeft inmiddels het gevaar van communistische expansie en revoluties gereduceerd tot nul en daarmee ook de directe rol van westerse geheime diensten in militaire coups aanzienlijk verkleind. Rechtse militaire dictaturen kunnen nu bovendien door rechts nog maar moeilijk verkocht worden aan het volk. Maar misschien wel de allerbelangrijkste reden voor de veranderde houding ten aanzien van militaire regimes is dat ze niet meer noodzakelijk zijn om de belangen van westerse elites te beschermen. Er is immers een veel vriendelijker ogende vorm van dictator: de dictator van de vrije markt, beter bekend als de vrije markt economie. Geen beelden meer van gefusilleerde mensen maar beelden van door honger uitgemergelde mensen met vliegjes op hun gezicht. Geen marcherende militairen en tanks in de straten van de steden en dorpen maar files stinkende auto's en camera's in de straten om, zogenaamd, het verkeer te regelen. Geen generals met zwarte zonnebrillen meer die personconferenties geven over dreigende linkse revoluties maar aandeelhoudersvergaderingen met captains of industrie die de regering van adviezen voorzien over hoe de economie kan blijven groeien. Dit is de moderne dictator van het kapitalisme. Oude wijn in nieuwe zakken. De arrestatie van een afgedankte Pinochet zegt wat dat betreft meer over de veranderde verschijningsvorm van een mens en natuur uitbuitende ideologie dan over haar rechtvaardigheid.

Inhoudsopgave

Het MAI en de nationale staat.....	2
Naar een radikaal andere arbeidersstrijd.....	2
Jansen & Janssen vraagt informatie.....	2
Friedman met taart bekogeld.....	3
Acties tegen 'Nile' in Leiden.....	3
'Food Not Bombs'-groep in Nederland.....	3
Colofoon & infos over EuroDusnie.....	3
En toen was er crisis...?.....	4
Goed nieuws over het MAI verdrag.....	6
Verzet tegen geretische manipulatie.....	6
Directe Boren Actie.....	7
Milieu-vernieigende mijnbouw op inheems grondgebied.....	8
Europa gaat activisten schaduwen.....	9
De Millenniumronde.....	10
Veiligheidsbureau Europees Commissie.....	11
acties, acties, acties.....	achterkant

HET MAI EN DE NATIONALE STAAT

Naar een Radicaal Andere Arbeiders-strijd

Nadat in Canada en in de VS zowel linkse als ook rechtse activisten in het MAI-verdrag hun gezamenlijke onderwerp hadden gevonden, speelt er al vanaf het begin van de Duitse anti-MAI-activiteiten ook de discussie over rechtse anti-mai-activiteiten bij onze oosterburen. Inmiddels blijken zelf Nederlandse Fascisten - zo laat een link op de Website van de Nazi's van Voorpost vermoeden - de MAI-kritiek voor zich ontdekt te hebben. Het gaat daarbij vooral om de rol van de nationale staat: links en rechts waarschuwen voor de 'heerschappij van het kapitaal' en het soevereiniteitsgebrek van de nationale parlementen. Maar links is nooit rechts, ook wat het MAI-verdrag betreft niet. Daarom willen wij hier ook even de vraag naar 'de nationale staat' binnen de MAI-campagne onder de loep nemen.

Multinationals oefenen steeds meer invloed uit op de internationale politiek. Zij worden bij de internationale beleidsvoering betrokken en geïntegreerd. Het gevolg is dat de besluitvorming minder in de nationale parlementen maar in supranationale organisaties zoals de Organisatie voor Economische Samenwerking en ontwikkeling (OEZO) en de Wereldhandelsorganisatie (WTO) plaatsvindt. Zo worden democratische rechten tot medebeslissing afgebouwd. Dat alles onder 'heerschappij van de multinationals' te vatten geeft niet alleen extreem-rechts de kans om het onderwerp te bezetten (ook de moderne fascisten zijn anti-kapitalistisch; maar dat is een ander verhaal) maar is vooral zinloos - het levert geen antwoord op de veel gestelde vraag waarom de nationale staten zichzelf via het MAI-verdrag onmachten.

Waarom ontmachtigd de nationale staat zichzelf door het MAI- verdrag ?

Wij richten ons hierbij op een discussiepapier van de MAI-AG Berlin en op het werk van Joachim Hirsch (Duitse auteur). Hun stelling is, dat de vraag zelf helemaal verkeerd is: De nationale staat verliest zijn soevereiniteit in geen enkele opzicht. Dat wordt aan hand van drie argumenten duidelijk.

nationalisme

- Om iets tegenover de onberekenbare krachten van de markt te stellen wordt vaak het primaat van de politiek geëist. De economie moet weer terug onder het gezag van de politiek en de politieke invloed op de financiëlen- en kapitaalmarkten moet toenemen. Daarbij wordt helemaal vergeten dat het juist dat politieke gezag, de nationale staat is die middels neo-liberalen en kapitaal-vriendelijken besluiten deze financiëlen- en kapitaalmarkten mogelijk maakt.
- Eenduidelijk voorbeeld hiervan is de EU-politiek. Middels de verdrag van Maastricht wordt de 'sociale staat' afgebouwd en middels privatiseringscampagnes (Telcoms, spoorwegen etc.) de 'global players' van de toekomst geboren. En wat de werknemers betreft - zij worden tot 'flexibilisering' van het werk gedwongen.
- Middels internationale organisaties zoals de OECD en WTO proberen de staten zich te organiseren

Amsterdam 97. Het eindpunt van de werklozenmarsen, duizenden mensen die het recht op werk, een baan eisten. Een demo als reactie daar tegen was de demo tegen loonslavernij. Wat natuurlijk een als vanzelfsprekend geen serieuze media-aandacht kreeg; maar dat was ook wel aan de initiatiefnemers van deze demo te wijten. Want het enige waar zij over repeteerden was de loonslavernij en de snelle groei van het nieuwste kapitalistische fenomeen arbeidersflexibiliteit. Het ontbrak ze dus aan de nodige attentie-wekkende nuances. Dat is zeer jammer, maar we kunnen er een les uit trekken die er toe kan leiden dat we ons gaan wijden aan het blootleggen van omstandigheden scheppende condities. Om hier toe een hoopvolle aanzet te geven allereerst enkele uiteenzettingen over wat arbeid nu in de contextuele zin van het woord betekent en hoe iedere arbeidsethos altijd en steeds hardnekkiger die context destructief

uiteenrent. Hiermee wordt niet gesteld dat het de meest juiste analyse is en heeft het ook niet de presentie te zeggen dat het de juiste strategie voorhanden heeft. De bedoeling ervan is om het huidige arbeidsdenken in ernstige heroverweging te nemen: opdat er een discussieklimaat ontstaat die een vruchtbardere en bovenal creativere visie op de arbeid doet ontstaan. Wat is arbeid? Dat is een vraag die al vele eeuwen onder de mensheid speelt. Echter over het algemeen is het niet de arbeidster waarnaar wordt geluisterd voor wat het verkrijgen van een antwoord daarop betreft. Op de een of andere manier schijnt het (als) vanzelfsprekend (geworden) te zijn dat het antwoord slechts relevant is als die wordt gegeven door personen uit de sociale wetenschap en vooral economen.

Lars La trouble
Jansen & Janssen

Buro Jansen & Janssen doet al jaren onderzoek naar de verrichtingen van politie- en inlichtingendiensten.

De laatste jaren is er vanuit deze diensten een steeds grotere belangstelling waar te nemen voor groepen en personen uit de milieubeweging en de dierenrechtenbeweging. Om een beter inzicht te krijgen in de interesses en werkwijzen van deze diensten zijn wij op zoek naar personen en groepen uit bovengenoemde bewegingen die de laatste tijd (jaren) te maken hebben gehad met benaderingspogingen van inlichtingendiensten en/of politie, infiltratie (pogingen), onverklaarbare verdwijningen van spullen (adresseenbestanden enz.), "rare" telefoontjes, vermoedens dat de telefoon afge luistert wordt enz.

Wij zijn natuurlijk ook geïnteresseerd in bovengenoemde verhalen buiten de milieu- en dierenrechtenbeweging.....

Buro Jansen & Janssen Postbus 10591
1001 EN Amsterdam Tel.: 020-6123202 Email:
respub@xs4all.nl Web: <http://www.xs4all.nl/~respub>

Friedman met taart bekogeld

Het gooien van een taart in iemands gezicht heeft een aantal onmiskenbare voordeelen.

1. het betreft een actieform waar weinig mensen voor nodig zijn; 2. de aktie vergt weinig voorbereidingsijd en kan in zeer korte tijd worden uitgevoerd; 3. de actieform is spectaculair en sensationeel van aard en krijgt daarom snel media-aandacht; 4. iedereen wil weten waarom er een taart gegooid is; het politieke verhaal achter je aktie kun je dus gemakkelijk kwijt; 5. het slachtoffer van de aktie staat voor gek, vooral als deze agressief reageert, wat alleen maar extra in je voordeel is; 6. de actieform heeft voor de actievoerder(s) geen ernstige juridische consequenties.

Het is daarom eigenlijk merkwaardig dat het middel *taartgooiën* niet vaker door activisten wordt gebruikt als politiek actiemiddel. Gelukkig bestaan er groepen zoals in Amerika de Biotic Baking Brigade (BBB), die zich specialiseren in de kunst van het taart-gooien. Het laatste slachtoffer van de BBB was Milton Friedman, een neo-liberaal econoom, afkomstig van de zgn. Chicago School.

Friedman is een fervent voorstander van economische globalisering en meent dat zaken als privatisering, deregulering en het openbreken van markten zo ver mogelijk doorgevoerd dienen te worden. Nadat in 1973 de Chileense president Allende met behulp van de Amerikanen uit de weg was geruimd, ontwierp Friedman het nieuwe economische beleid van de dictator Pinochet. Chili werd aldus het eerste neo-liberale project in Zuid-Amerika. Wat Goebbels was voor de nazi-propaganda, is Milton Friedman voor de economische globalisering.

"Mr. Friedman, it's a good day for a pie!" hoorde Friedman op 8 oktober jl. tegen zich zeggen. Even later kon Friedman de taartresten van zijn pafferige kop afschrappen. De volstreker was geplaatst door de 27-jarige Al Decker, een bezorgde Californische burger, die achteraf verklaarde "When it comes to defending the Earth from the scum of the corporate universe, the pie's the limit!". Decker voerde zijn aktie uit tijdens een conferentie in San Francisco over de privatisering van het openbaar onderwijs, georganiseerd door Friedman. Andere aanwezigen waren o.a. George Schultz, gouverneur Pete Wilson en miljardair Steve Forbes.

De Biotic Baking Brigade verspreidde uiteraard een uitgebreide motivatie voor de aktie. De taart was gericht tegen de conferentie, maar vooral tegen Friedman als prominent verspreider van het neoliberal gedachtegoed, dat aldus de BBB heeft geleid tot armoede en hongersnood wereldwijd en ecologische vernietiging. Als voorbeeld van dit

laatste geld het Headwaters Redwood Forest in het noorden van California, dat kapot gemaakt wordt door commerciële bosbouwbedrijven. Mensen als Friedman stimuleren dit soort ontwikkelingen door constant te pleiten voor meer vrijhandel en minder beperkingen voor multinationals. Het wordt tijd dat mensen als Milton Friedman, net als Pinochet, als criminelen achter de tralies worden gezet en verantwoording afleggen voor hun misdadige gedrag.

Acties tegen Nike

In de week van 15 oktober is er in de binnenstad van Leiden een aantal acties uitgevoerd door 'sportclub nike in the air'. Deze groep heeft bij zes sportwinkels die Nike artikelen verkopen de sloten van de toegangsdeuren met 2 componentenlijm of 1 seconde lijm dichtgelijmd. Hierdoor waren veel winkeliers genoodzaakt hun eigen ramen in te gooien om zichzelf toegang tot hun zaak te verschaffen. De winkeliers hebben variërend van 2 tot 5 uur lang geen artikelen kunnen verkopen. De totale schade word geschat op ruim €20.000,-.

Nike mishandelt arbeiders, stelt ze bloot aan gevraagde omstandigheden, mishandelt en ontslaat vakbondsleden, dwingt personeel over te werken en betaalt ze zwaar onder!. Meer info: www.web.net/~msn/5980303.htm#Nike, www.globalexchange.org/corpact/nike/faq.html, www.caa.org.au/campaigns/nike/sweating.html en de vorige Dusnieuws.

FOOD NOT BOMBS

FNB groep in Nederland! Geen wapens maar voedsel!

Dagelijks komen er mensen om van de honger. Dagelijks wordt er miljoenen uitgegeven aan wapens. Wapens zijn om mensen te doden, om mensen te onderdrukken. Voedsel is om te leven. Iedereen heeft recht op voedsel. Wapens worden gebruikt om mensen dat recht te ontnemen en om ongelijkheid in de wereld in stand te houden.

Food not Bombs is begin jaren tachtig gestart in de Verenigde staten en inmiddels zijn er wereldwijd zo'n 100 groepen actief. Dagelijks wordt enorm veel eten weggegooid wat nog prima geschikt is voor consumptie. Deze verspilling vindt plaats omdat er geen geld meer met dit voedsel verdient kan worden. Food Not Bombs verzameld dit voedsel om uit te delen aan iedereen die honger heeft zonder dat hier een wederdienst tegenover staat. Food Not Bombs is tegen de onderdrukking van mensen op wat voor manier dan ook. Het zijn de hiërarchische structuren die mensen hun stem ontnemen en daarom worden beslissingen binnen Food Not Bombs op basis van consensus genomen.

Hoewel de sociaal/economische situatie in Nederland anders is dan in de Verenigde Staten heeft een groep mensen het initiatief genomen tot het oprichten van een Nederlandse Food Not

Bombs groep want de ideeën van Food Not Bombs zijn overal en altijd zinvol om toe te passen en te verspreiden. De eerste voedseluitdelactie heeft inmiddels plaatsgevonden tijdens een protest tegen de opening van een wapenbeurs in Den Haag. Wanneer je mee wilt helpen met de Food Not Bombs groep of vragen hebt kun je contact opnemen met:

Food Not Bombs, Buitenum 216, 2512 Den Haag

of 2e Jacob van Campenstraat 130 huis 1073 XZ

in Amsterdam.

colofon

Dusnieuws is het ongeveer vijf wekelijks uitkomend periodiek van aktie-/infocentrum EuroDusnie. In Dusnieuws staan artikelen over globalisering van de economie, de Europese eenwording en verzet hier tegen. We proberen Dusnieuws zo breed mogelijk te verspreiden.

Hier voor zijn wij grotendeels afhankelijk van donateurs, leden die (minimaal) een tientje kunnen missen voor vijf nummers van de Dusnieuws vragen wij dit bedrag te storten op giorekening nr. 6842972 Leiden t.n.v. Bergeroet o.v.v. 'Dusnieuws'. Kun je echt geen cent missen, geen nood dan sturen we je de Dusnews gratis op. We proberen om iedereen ten minste drie uitgaven op te sturen waarvan we hopen dat je deze uitdeelt aan andere mogelijk geïnteresseerden of dat je ze op openbare plekken neer legt. Je kunt je ook op de digitale versie abonneren door aan ons een mailtje te sturen, je wordt dan ook regelmatig op de hoogte gehouden van het EuroDusnie programma.

EuroDusnie, postbus 2228, postcode 2301 CE Leiden, Bezoeckadres Boerhaavelaan 34:5 in leiden. Tel/fax: 071-5173019 email: eurodusnie@dsln.nl Website www.dsln.nl/EuroDusnie

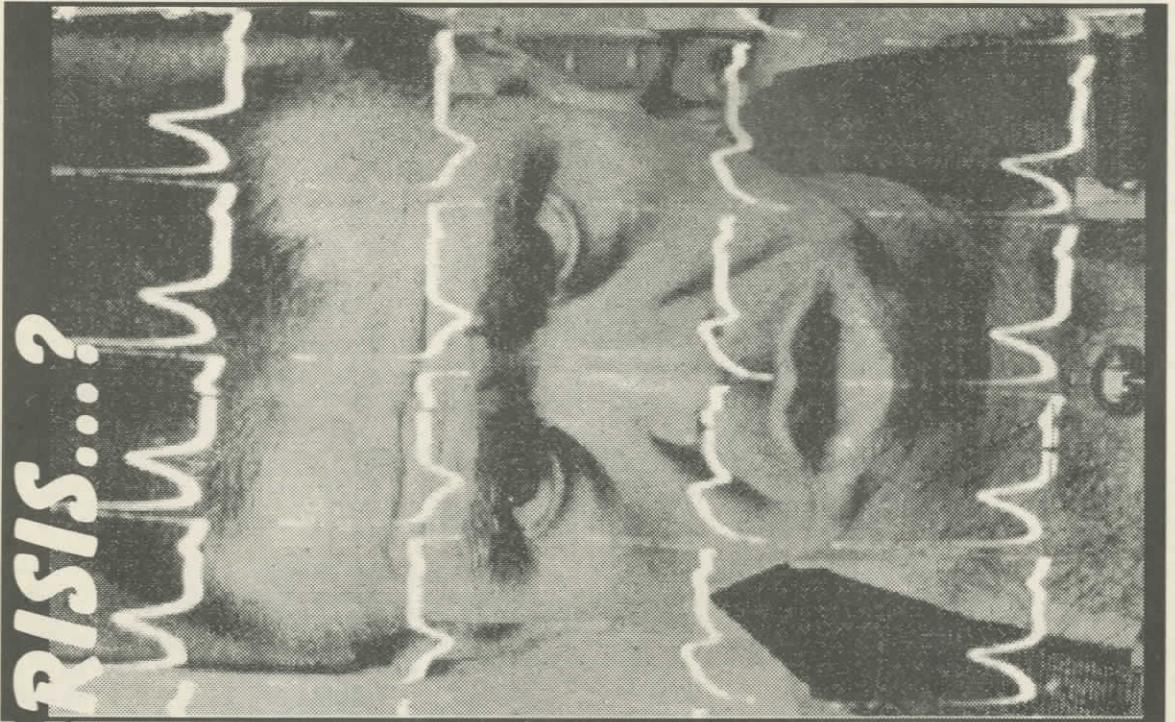
Ditmaal vinden jullie ook bijgestoken in de Dusnews een kaart van antiautoritair-aktie blad Ravage. Dit tweeweekelijkse blad is een belangrijke bron voor beginnende en door de wol geverfde actievoerders. Ook zij kunnen niet blijven bestaan van lucht alleen en hebben geld hard nodig. Aarzel niet wordt lid. Hoe? Zie kaartje.

Wat gebeurt er in EuroDusnie?

Iedere woensdag is er een biologische en veganistische soepkeuken van 18.00 tot 20.00. En iedere vrijdag een biovega eetcate van 17.00 tot 21.00. Aansluitend een film, informatie of discussie avond. Tijdens alle activiteiten die in EuroDusnie plaatsvinden zijn de infowinkel, de voedselkooperatie (voko), en het weggeefproject geopend. In de infowinkel kun je terecht voor allerlei interessante boeken, tijdschriften en muziekjes. In voko 'De kleine beurs' kun je al het veganistische en biologische voedsel aanschaffen wat je maar kunt wensen. Deze koöperatie is opgezet voor mensen die verantwoord willen eten maar een kleine geldbuidel hebben. Wanneer je echt totaal geen geld hebt kun je nog altijd terecht bij het weggeefproject. Dit is een project waar geen enkele vorm van geld aan te pas komt. Hier brengen mensen hun spullen die ze niet meer nodig hebben en andere mensen kunnen die dan weer mee nemen.

Ook organiseert EuroDusnie informatielessen op middelbare scholen, informatie avonden, benefieten en concerten; we voeren directe acties voor vergaderingen of bijeenkomsten. EuroDusnie werkt vanuit een anti commercieel en bewust partijloos basisprincipe. Wil je mee helpen met een van de onderdelen van EuroDusnie of heb je zelf leuke ideeën, neem dan contact met ons op.

EN TOEN WAS ER CRISIS...?

Op 23 en 24 september vond in Zwitserland de Geneva Business Dialogue (GDB) plaats. Deze ontmoeting tussen 450 "captains of industry", verenigd in de Internationale Kamer van Koophandel (ICC) en de top van de verenigde Naties (VN) is een keerpunt in het beleid van de VN. Tijdens deze bijeenkomst werd voornamelijk gesproken over de economische crisis en zoals te verwachten wil men de crisis bestrijden met een medicijn dat een opvallend veel lijkt op hetgeen de crisis juist heeft veroorzaakt, namelijk een eendrachtige inzet om de wereldconomie verder te liberaliseren. Ongecontroleerd en vrij (-blijvend) verkeer van kapitaal en goederen werd niet gezien als de belangrijkste oorzaak van de financiële crisis maar juist bepleit als oplossing. Het is alsof je na het drinken van een glas terpentine in het ziekenhuis belandt en de dokter je aanraad om er nog één achter aan te drinken. Naast geleuter over hoe erg dat het allemaal is met die crisis hebben ze samen aan het eind van de bijeenkomst een verklaring afgelegd die een grote stap voorwaarts is in de vestiging van een totalitaire vrijhandelsdictatuur. De verklaring pleit voor een sterke en efficiënte (uitgeklede) staat. Ze bevat een viertal taken die de staat volgens de ICC en VN te vervullen heeft. Eén er van is "de controle van activistische groepen wiens groei een gevaar oplevert voor de openbare orde". De verklaring gaat zelfs zo ver dat ze de actiegroepen "gebrek aan interne democratie, doorzichtigheid en verantwoordelijkheid verwijt" en het gaat verder met "actiegroepen moeten volledige verantwoording nemen voor de consequenties van hun activiteiten wanneer ze dit niet doen moeten de wetten/regels die hun rechten en verantwoordelijkheid geven worden heroverwogen".

Hoewel de gezamenlijke verklaring begon met de woorden "We must not lose our nerve..." lijkt het er op dat men moeite heeft haar zenuwen te bedwingen of is er juist sprake van een doelbewuste strategie om, met de financiële crisis als excuus, de vestiging van een nieuwe wereldorde waarin kritiek op het vrijhandelsgeloof met harde hand wordt afgestraft te bewerkstelligen?

De ICC heeft de afgelopen tijd bekendheid gekregen voor haar rol in de onderhandelingen over het Multilateraal Akkoord Inzake Investeringen (MAI)¹. De tekst van het MAI verdrag lijkt bijvoorbeeld als twee druppels water op een ontwerp investeringsverdrag wat was opgesteld door het ICC. Haar voorzitter is de nu 71jarige *Helmut Maucher*, topman van multinationaal Nestlé en vrijhandelfundamentalist bij uitstek. Hij is het die al jaren probeert om het ICC erkent te krijgen als de vertegenwoordiger van het internationale bedrijfsleven bij belangrijke instuties zoals de VN en de Wereldhandelsorganisatie (WTO)². Wat betreft de WTO zei hij in een interview "Wij willen niet het geheime liefje van de WTO zijn en het kan ook niet zo zijn dat de ICC via de achterdeur naar binnen moet". Vanaf dit jaar is het ICC formele smenwerkings-verbanden aangegaan met de VN en de WTO. Maar meneer Maucher heeft ook op Europees niveau ambities en speelde als voorzitter van de Europese Ronde Tafel van Industrielen (ERT) ook een belangrijke rol in de Europese Eenwording. Met name de Economische Monetaire Unie (vrij handelsverkeer binnen de EU) is vooral door de inzet van zijn klup tot stand

gekomen. Dat de man iets reptiel-achtig's heeft blijkt uit zijn betiteling van zieken en werklozen als "welvaartsafval". Verder komt er ook niet veel bijster origineel uit zijn mond en pleit hij voor een mondiale geordend liberalisme waar natuurlijk een sleutelrol is weggelegd voor het bedrijfsleven (gaap!).

Toen tijdens de Geneva Business Dialogue ICC voorzitter en Nestle man Helmut Maucher werd geconfronteerd met demonstranten en zijn spandoek zag met het opschrift *NES-Kofi Annan* vond hij dat "Walgelijk" om daaraan toe te voegen dat deze actievoerders een bedreiging vormden voor de democratie en gewoon moeite hadden de nieuwe samenwerking te accepteren...

Het gevaar PGA

In Dusnieuws 8 stond al het een en ander over het wereldwijde netwerk Peoples Global Action - against WTO and free trade - (kort: PGA)³. De samenwerking tussen tientallen basisorganisaties lijkte de wereldleiders nogal zorgen te baren. Tijdens de Geneva Business Dialogue werd over PGA gesproken. Met de krachtige wereldwijde PGA protesten afgelopen mei tijdens het 50 jarig bestaansfeestje in het achterhoofd weidde men er een heuse discussie aan. Men was van mening dat PGA een serieuze bedreiging vormde en riep op om te onderzoeken wie achter "de organisatie" zitten (de leiders?) en hoe PGA gefinancierd wordt.

Inmiddels is duidelijk dat zo'n grootschalig onderzoek al voor de GBD (Geneva Business Dialoguebijeenkomst) van start is gegaan. Eind augustus vond er in Genève een persconferentie plaats van het plaatselijke anti MAI netwerk waarin demonstraties werden aangekondigd tijdens de GBD. Twee dagen later vond er in Genève een razia plaats waar op dat moment veel in PGA actieve mensen bijeen waren voor een seminar over globalisering van de economie. Alle 60 deelnemers werden korte tijd gearresteerd ter identificatie en enkele mensen werden voor vijf jaar uitgewezen, een lot wat overigens sinds mei al tientallen mensen is overkomen . De reden die werd gegeven was enkel het feit dat men aanwezig was tijdens de anti WTO protesten in Genève in "welkomskomité" in Genève en bij drie huizen van PGA activisten. Zes mensen werden voor ondervraging gearresteerd, acht computers in beslag genomen, honderden diskettes en alle papieren die maar iets met PGA te maken hadden. Op deze manier heeft de politie honderden namen van PGA activisten en sympathisanten uit de hele wereld. Diegenen die al in de politie computers stonden - er waren in mei zo'n 600 mensen ter identificatie aangehouden - en wiens

Op weg naar een totalitaire dictatuur ?

Het verhaal van PGA staat niet op zichzelf. Ten tijde van economische crisis is het een steeds terugkerend mechanisme. De economie verkeert in een crisis. Beleggers, speculanten en regeringen worden zenuwachtig, de elites voelen zich bedreigd want de bevolking die als meeste de crisis voelt moet en wordt opstandig. Het gevolg is dat de het voor de elites noodzakelijk wordt de controle over de bevolking te vergroten en de repressie te versterken. Het omgekeerde zie je echter stukken minder gebeuren. Wanneer een economische crisis voorbij is worden de - vrijheidseperkende - maatregelen niet weer ingetrokken, ze worden meestal gehandhaafd. Hier uit zou je kunnen opmaken dat zo'n crisis ook zo 'n goede kanten heeft. Het opvoeren van de fysiek maar ook economisch represie, b.v. door middel van verlaging van uitkeringen zou in een "normale" situatie niet zo makkelijk gepikt worden door de bevolking. Tijdens een economische crisis kan de elite, die het gezamenlijk belang heeft controle over de bevolking te hebben, de opgevoerde represie verkopen als maatregelen die nodig zijn om de samenleving te handhaven. Een ander reden om te twijfelen aan de "echtheid" van de crisis is dat de crisis eigenlijk helemaal niet nieuw is. Wanneer het niet zoveel mensen direct zou raken zou die financiële crisis misschien wel een van de laaste

dingen zijn waar we ons met z'n allen druk over zouden moeten maken. Er heerst immers een veel diepere sociale en ecologische crisis op de planeet aarde. Wanneer die crisis begon is niet meer te achterhalen - de volgens de christenen begon het allemaal met één appel. In ieder geval is het duidelijk dat deze enorm versterkt is met de opkomst van de industriële revolutie en de kapitalistische economie. Het ecologisch evenwicht is ver te zoeken en de plaatsen waar mensen nog op een verantwoorde manier met elkaar samenleven, zelfvoorzienend en zonder de natuur geweld aan te doen, staan onder druk van plaatselijk besturen, regeringen en multinationals. Deze eisen in koor dat de economie moet worden opengesteld voor bedrijven en hun "investeringen". Hun definitie van economie gaat niet verder dan "markteconomie" en ze (herkennen bijvoorbeeld niet de waarde van een dorp dat middels kleinschalige landbouw en ruilhandel/diensten zichzelf in haar basisbehoefte voorziet. Ze zien de natuur louter als een leverancier van grondstoffen, en brandstof voor de markteconomie. Dit is de werkelijke crisis die woedt. De huidige economische crisis is in feite een vervelende bijkomstigheid van de ziekte die het meeste bekend staat onder de naam kapitalisme. Het is er echter wel één die wanneren we er niet op reageren voor vervelende complicaties kan zorgen.

Het crisiscircus

De vraag is hoe te reageren op het economische tumult dat al maanden de media beheert. Het begint zo langzamerhand op een circus te lijken zonder enige inhoud. Het enige wat we in het Westen er van lijken te merken is een significant hoger aantal grafiekjes in kranten en op TV waarvan de overgrote meerderheid zich in een neerwaartse richting bewegen. Deskundige economen bedienen ons met hun analyses en oplossingen voor *de* crisis. Het is veelzeggend dat dezelfde economen die *zelfde* crisis niet hebben zien aankomen, hoewel ze dit natuurlijk achteraf natuurlijk wel beweren. De oplossingen die door hen worden aangedragen maken de diepe sociale en ecologische crisis ook nog eens alleen maar groter. Hun obsessie met, en blindelings vertrouwen in liberalisering heeft de kenmerken van een godsdienst aangenomen. Terwijl de non-discusses om ons heen welig tieren proberen radicale anti kapitalistische krachten een antwoord te formuleren op het crisisverhaal. Wat moeten we doen ? Deze crisis zien als een laatste stuip trekking van het kapitalisme wat de voorwaarde schept voor het uitbreken van een wereldrevolutie ? Dat lijkt, hoe graag ook sommige mensen Karl Marx's gelijk hierin bevestigt willen zien, geen reëel scenario. Moeten we dan het crisiscircus zien en als een logische correctie van de kapitalistische wereldeconomie dat "er bij hoor" en verder niet te veel op reageren ? Dit zou op zich een logisch klinkende conclusie kunnen zijn ware het niet dat de huidige crisis buiten het rijke westen enorm heeft huisgehouden en de levens van honderden miljoenen mensen op een desastreuze wijze heeft beïnvloed. Daarnaast leert de geschiedenis ons dat het juist dit soort momenten zijn dat het kapitalisme zichzelf versterkt en de represie opvoert.

Het is in ieder geval zo dat het kapitalisme momenteel door de bijna wereldwijde economische crisis een angstaanjagende snelle ontwikkeling doormaakt. Het gevaar is groot dat dit resulteert in een totalitaire monetaire dictatuur waarin economische grootmachten, multinationals en staten burgers de laatste restjes

democratische macht zullen ontnemen. Deze stelling is bepaald niet bedoelt om het doemdenken te bevorderen. Het is bedoelt als roep om burgerlijke ongehoorzaamheid en directe actie die de strijd aangaat met de organisatoren van de wereldwijde uitbuizing van mensen en de vernietiging van de natuur. De vorm van het verzet moet daarnaast een alternatief uitschalen en de vele mensen die "nu eenmaal geen alternatief zien"

moeten kunnen overtuigen van de noodzaak voor een samenleving te vechten waarin niet economische groei, competitie en egoïsme centraal staat, maar ecologisch evenwicht, samenwerking en solidariteit.

Bronnen:
Portret van Helmut Maucher, Corporate Europe Observatory, mijn eigen hersens

¹ Het MAI verdrag wordt besproken binnen de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) en geeft verregaande rechten aan multinationals meer info: www.stelling.nl/mai of via EuroDusnie

BASISDEMOCRATISCH NETWERK

Het BN is een initiatief dat van kort voor deze zomer genomen werd met het doel de krachten te bundelen in het verzet tegen de toenemende economische globalisering. Het netwerk wil communicatie en informatielijnen tussen buitenparlementaire groepen, die zich met verschillend deelstrijden bezighouden, in het Nederlandse taalgebied versterken. Zo kan er effectiever samengewerkt worden in gezamenlijke campagnes; er kan ervaring en expertise uitgewisseld en beter gemobiliseerd worden. Ook kan er gewerkt worden aan grootschaliger eigen media, om zo nieuws onvoldraad te verspreiden en meer mensen bij de beweging tegen

wereld. Bestrijding van racisme, seksisme en alle andere vormen van uitbuizing en onderdrukking
 3) Het opbouwen van ecologisch en economisch duurzame alternatieven, gevestigd op basisdemocratische en decentrale structuren.
 4) Het voeren van directe actie voor het bereiken van de bovenstaande doelstellingen en het algemeen bewustzijn daaromtrent; een confronterende houding tegen de macht van multinationale ondernemingen, nationale staten en supra-nationale instituties die actueel een bedreiging vormen voor een waardig bestaan voor mens, dier en natuur.

basisdemocratisch netwerken...

P.S. Het BDN mag dan een 'virtuele' organisatie zijn, ook bij haar kosten computers en postzegels gewoon geld. Gulle giften zijn daarom ook bij ons welkom, en wel op giro 4464217 o.v.v. 'gift BDN'.
 Heb jij of je groep interesse om deel te nemen aan het Basisdemocratisch Netwerk, stuur/mail dan een korte beschrijving van je groep (bezigheden, expertise etc.) naar bovenstaand adres en/of kom naar de volgende vergadering op 14 november om 13:00 aan de Oude Gracht 229 in Utrecht

Heb jij of je groep interesse om deel te nemen aan het Basisdemocratisch Netwerk in de volgende doelstellingen:
 1) Volledige democratisering van de samenleving op alle gebieden en een gelijke verdeling van kennis, macht en middelen op wereldschaal;
 2) Gelijke rechten voor alle mensen overal ter

² De Wereldhandelsorganisatie is met meer dan 130 aangesloten landen misschien wel de belangrijkste organisator van de globaliserende economie.

³ De ERT; klup van 45 belangrijkste Europese Multinationals

⁴ Verwijzing naar innige verhouding tussen VN Sec. General Kofi Annan en NESCAFE baas Maucher.

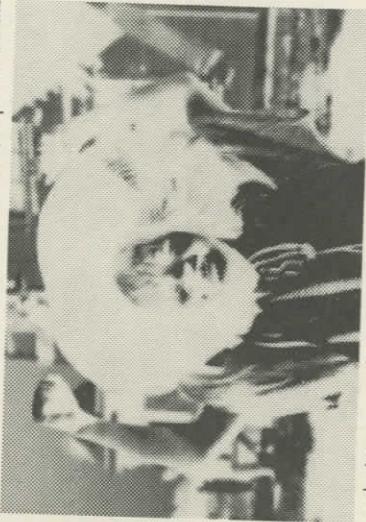
⁵ Peoples Global Action is een organisatie, heeft b.v. geen geld en geen centraal kantoor. Het is een in februari 1998 gestart, decentraal samenwerkingsverband tussen tientallen massa organisaties uit arm gemaakte landen waaronder organisaties van inheemse volkeren en boerenorganisaties. Bovendien maken talloze vaak kleinere Europese organisaties deel uit van het PGA netwerk meer info PGA www.agp.org of via EuroDusnie

GOED NIEUWS OVER HET MAI VERDRAG

Het al maandenlang wegrottende lijk van het MAI-verdrag¹ zakt de laatste tijd tot grote vreugde van anti-MAI activisten, steeds verder weg in het moeras. Het verdrag staat al bijna een jaar onder vuur van basisbewegingen, ecologische groepen, linkse politieke partijen, vakbonden en milieugroeperingen. Die beweren dat het MAI verdrag ongekende rechten verleent aan multinationals en bedriegend is voor milieuwetgeving, arbeidswetgeving en ontwikkelingslanden.² Er is dan ook veel actie gevoerd tegen het MAI-verdrag.

Op 17 en 18 oktober was er een internationale anti-MAI conferentie in Parijs. Onderdeel hiervan was een bezetting door 150 activisten van het kantoor van het International Chamber of Commerce (ICC), de organisatie die de blauwdruk voor het MAI-verdrag heeft ontworpen. Tegelijkertijd werd in Nederland een bel- en faxactie georganiseerd met het doel het Ministerie van Economische Zaken uit te horen over het MAI-verdrag. In diezelfde week onderbraken anti-MAI activisten het vragenuurtje van de Tweede Kamer in Den Haag. Ze eisten een openbare discussie over het MAI en stopzetting van de MAI-onderhandelingen in Parijs.

Deze laatste eis werd, tot verrassing van de activisten, vrijwel meteen ingewilligd. De Franse premier Lionel Jospin maakte half oktober namelijk bekend dat Frankrijk niet zou deelnemen aan de nieuwe ronde MAI-onderhandelingen, die op 19 en 20 oktober had moeten plaatsvinden. Jospin verklaarde het MAI-verdrag te beschouwen als een bedreiging voor de Franse soevereiniteit, hierbij waarschijnlijk doelend op de in het MAI bestaande mogelijkheid dat bedrijven overheden voor een

geschillencommissie slepen als "ze zich "gediscrimineerd" voelen. De onderhandelingen niet door en het kwam slechts tot "informele consultaties", die volgens Joanne Sheldon³ alleen hebben opgeleverd dat er over twee maanden weer informele "beraadslagingen" zijn binnen de OESO. Kortom, men probeert nog te reden wat er te redden valt, maar de kans dat een MAI-verdrag binnen de OESO nog gaat lukken is vrijwel nul.

Dit is echter geen reden om meteen te gaan juichen, want het is goed mogelijk dat de MAI-onderhandelingen nu verplaats worden naar de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Jospin ziet dit wel zitten, en de rest van de EU-landen ook. En er is al eerder een poging gedaan om tot een investeringsverdrag binnen de WTO te komen.⁴ Grootste voorstander van MAI-onderhandelingen binnen de WTO is de Europese handelscommissaris en vrijhandelsfanatist Leon Brittan, die het MAI graag onderdeel ziet worden van de WTO-millenniumronde (zie elders in Dusnieuws).

Ook de meerderheid van het Europees Parlement is hier voorstander van. Opvallend was de steun van socialistische EP-leden als Mme Mutin en Erika Mann, die zelfs klaagde over de te grote macht van NGO's. Het MAI gevraagd is dus zeker niet geweken. Lobbygroepen als het ICC, werkgeversorganisaties en clubs als de OESO blijven voorstanders van een MAI-verdrag. "De wereld heeft geduldig kapitaal nodig in plaats van heet geld", aldus OESO-secretaris Donald Johnston, die het MAI kennelijk ziet als oplossing voor de financiële crisis. Dit lijkt echter onwaarschijnlijk met een verdrag dat juist verregende rechten

geeft aan grote ondernemingen en de 'controle-mogelijkheden op kapitaalstromen door lokale en nationale overheden beperkt.

Dat het MAI-verdrag binnen de OESO mislukt is, komt voor een deel ook door het felle verzet van onderden NGO's en actiegroepen wereldwijd. Dit is bemoedigend voor iedereen die zich bezighoudt met de strijd tegen de vrijhandel- en liberaliseringsterreur, die door veel mensen toch beschouwd wordt als nogal Don Quichot-achtig.

De anti-MAI campagne is tot nu toe succesvol geweest en dit succes smaakt naar meer... de eerste acties tegen opname van het MAI in WTO-onderhandelingen zijn al aangekondigd.

Andreas

Meer informatie over de Nederlandse anti-MAI campagne:
MAI niet gezien! tel. 071 5127619 fax: 071 513490 Koppenhinksteeg 2 2312 HX Leiden
email: lokabaal@dsl.nl

¹ Het Multilateral Agreement on Investment, waarover al ruim drie jaar gesproken wordt binnen de OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling), houdt een vergaande liberalisering in van de regelgeving m.b.t. investeringen, en moet 1600 bestaande bilaterale verdragen vervangen.

² Voor meer informatie over de kritiek op MAI: raadpleeg eerdere Dusnieuws, op kijk op <http://www.stelling.nl/mai>.

³ Plaatsvervangend algemeen secretaris van de OESO. Gaf blijk van opmerkelijke zelfkritiek met de uitspraak "We hebben meer transparantie nodig in de OESO", een opmerking die de voormalige voorzitter van de MAI-onderhandeling, Frans Engering, in z'n zak kan steken.

⁴ Hetzgn. MAI: Multilateraal Investerings Akkoord. onderhandelingen staan al jarenlang op een laag pitje.

VERZET TEGEN GENETISCHE MANIPULATIE

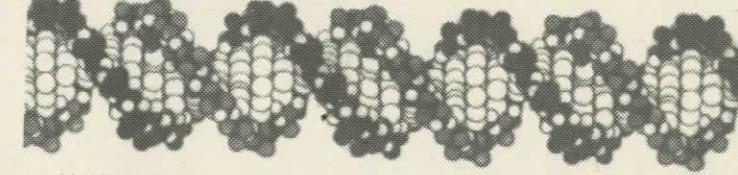
Genetische manipulatie stelt mensen voor nieuwe morele en ethische vragen, vragen die zo belangrijk zijn dat een brede maatschappelijke discussie van groot belang is. Deze discussie zal er als het aan multinationale ondernemingen ligt niet komen, zo greigig als ze zijn hun genetische gemanipuleerde producten aan de mensen op te dringen. Het verzet hier tegen groeit echter en werpt ook zijn (niet genetisch gemanipuleerde) vruchten af. Hieronder enkele voorbeelden.

De genetiX sneeuwbal rol

De poging van multinationale ondernemingen om het onwillige publiek genetisch gemodificeerd voedsel op te dringen ondervindt behoorlijk wat tegenstand in de vorm van genetiX snowball. Het idee dat enorm veel succes had in Groot-Brittannië verspreidt zich in rap tempo international.

Genetix snowballers trekken openlijk en verantwoordelijkheid opeisend genetisch gemodificeerde planten uit de grond en moedigen

vrouwelijke activisten en de genetiX snowball woordvoerder Andrew Wood horen gerechtelijke bevelen tegen zich uitspreken die nogal ver gaan. Een ieder waarvan gedacht wordt "lid" te zijn van genetiX snowball valt onder dit gerechtelijke bevel wanneer ze: op het land van Monsanto komen, een plant of gewas van Monsanto uit de grond trekken, vernietigen of op een andere manier beschadigen; een gewas of ander voorwerp planten in de grond stoppen of achterlaten op gebied van Monsanto; of proberen of samenzwieren om met een ander of anderen zo'n daad uit te voeren. De zes zijn verantwoordelijk voor elke schade aangericht op grondgebied van Monsanto, terwijl genetiX snowball geen rechtspersoon is, geen ledenislijst heeft en geen copyright op de naam genetiX snowball heeft en deze dus door een ieder gebruikt kan worden.

DIRECTE BOEREN ACTIE

In Dusnieuws 7 heb je kunnen lezen over de komst van 500 Indiase boeren naar Europa in mei/juni 1999. De boeren komen naar Europa om mensen te ontmoeten en te vertellen hoe de "vrije"¹ marktconomie hun leven op een uitermate verveelende wijze beïnvloedt. Van de Indiaanse bevolking is 75% boer. De voortschrijdende economische globalisering en de daarmee gepaard gaande schaalvergrotting in alle sectoren van de economie ontnemen de boeren de toegang en controle over natuurlijke hulpbronnen. Land, vee en zaden worden hun ontnomen door de economische politiek die b.v. door de Wereldbank en de Wereldhandelsorganisatie (WTO) worden voorgeschreven. Onder druk van de WTO worden wetten gemaakt om zaden, die altijd al gebruikt werden door boeren, in de handen te spelen van multinationals zoals Cargill. De KRRS (Karnataka Raya Ryota Sangha) boeren wijzen de IPR (IPR=Intellectual Property Rights)-wegegeving af: "Wij zijn de oorspronkelijke kwekers van het zaad, we zullen niet meewerken aan de uitvoering van wetten die ons onvervreemdbare recht op het zaad niet erkennen", verder wijst het patentering van dieren en planten af omdat het immoreel is en haaks staat op hun tradities.

De boeren hopen door in Europa mensen te ontmoeten hen duidelijk te maken dat de vrije marktideologie een doodlopende weg is, oorzaak nummer één van armoede en natuurvernietiging op aarde, en dus niet zoals veel mensen beweren de oplossing voor de enorme problemen waarvoor de mensheid vandaag de dag staat. De Indiaanse activiste/schrijfster Vandana Shiva zegt hierover:

"De economie van de natuur en de zelfvoorzieningseconomie van de bevolking worden systematisch vernietigd om de (vrije, red) marktconomie te laten groeien". Het liefst zouden de boeren zien dat we overal ter wereld de handen in één slaan en samen de vrije markt en geld econemie ondergeschikt maken aan de behoeftes van mensen en de rest van de natuur. Ze vragen ons niet om "help India het kapitalisme door" -achtige acties maar vragen ons om zelf, in ons eigen land, de strijd aan te binden tegen hen die het leven op aarde bedreigen.

Een tweede doel van hun komst is met activisten uit Europa directe acties uit te voeren bij de kantoren van de hoofdverantwoordelijken van de

waarvan 5 tot 10 miljoen bij de KRRS zijn aangesloten. De ledenv² zijn voornamelijk kleine boeren maar er zijn ook andere landarbeiders bij de KRRS aangesloten. De KRRS heeft de afgelopen jaren diverse spectaculaire acties op haar naam staan waarvan het met de blote handen "ontmantelen" van de, in zaden handelende, multinational CARGILL (1993), het "onklaar maken" van de eerste Indiase Kentucky Fried Chicken en een demonstratie tegen de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in Bangalore waaraan 300.000 mensen deelnamen. Met grote regelmaat wordt er op dorps- en districtsniveau

noodzakelijk om veranderingen af te dwingen. Volgens Nanjundaswamy, de huidige KRRS voorzitter is het beleid van de WTO een nieuwe vorm van kolonialisme. Hij kiest voor direct actie en heeft geen vertrouwen in politieke partijen want geen van hen durven/willen iets tegen de WTO en multinationals ondernemen.

Decentrale organisatie

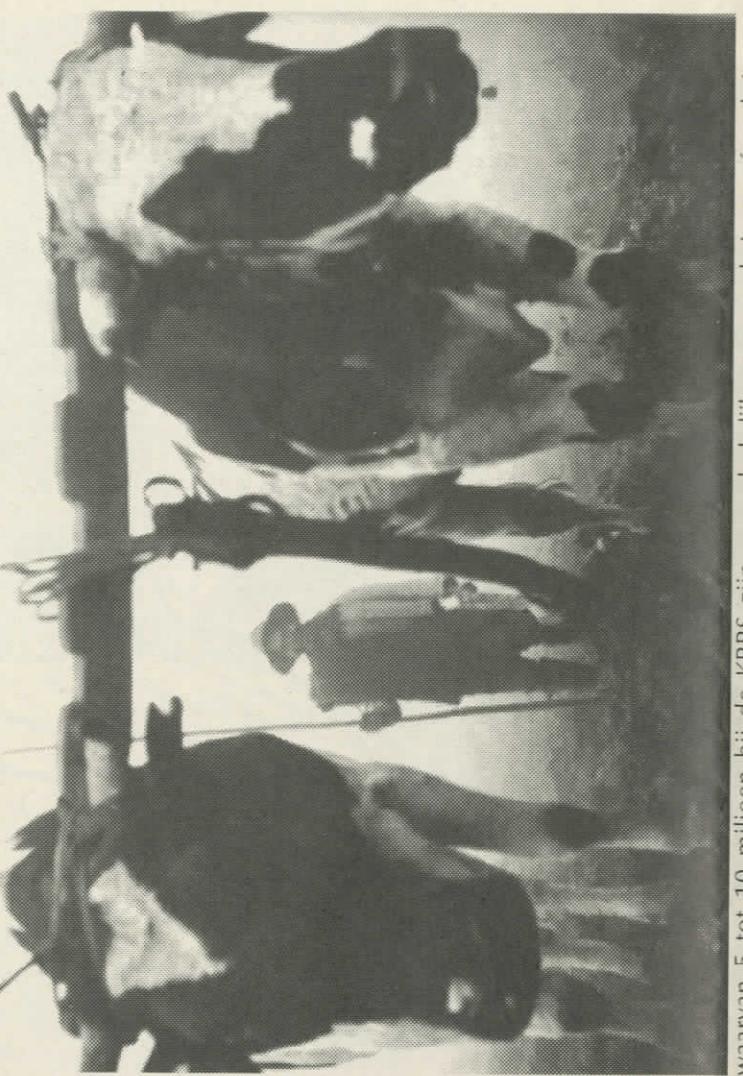
De organisatie en mobilisatie van boeren voor protesten vindt plaats op dorps, taluk nivo (enkele tientallen dorpen), district en deelstaatniveau. Zelfs wanneer men op taluk nivo organiseert - in de tijd dat er op het land niet veel werk is - nemen er altijd duizenden mensen deel aan de georganiseerde acties. Ieder dorp kiest uit haar midden een secretaris en president, deze gekozen vertegenwoordigers ontmoeten elkaar op taluk en district-nivo. Uithun midden wordt weer een soort van "dagelijks bestuur" gekozen.

Landelijk maakt de KRRS deel uit van een koepel van zo'n 50 Indiase massa-organisaties genaamd the All India People's Resistance Forum (AIPRF). Zij roepen gezamenlijk de regering op uit de Wereldhandelsorganisatie te stappen en het land te sluiten voor plunderende multinationals. Internationaal heeft de KRRS aansluiting gezocht bij People's Global Action (PGA³), want ook de KRRS weet dat de strijd tegen het vrijhandelsfundamentalisme en voor een ecologisch en solidair bestaan pas effectief is als de verschillende basisbewegingen de handen in één slaan. Naast deel uit maken van het brede PGA is de KRRS sinds 1996 ook aangesloten bij het wereldwijde verbond van boerenbelangen-organisaties Via Campasina.

Wanneer je meer informatie wilt over het verder op pagina 9

actie gevoerd tegen corrupte politici en bestuurders. Eind mei 1995 richtte de KRRS samen met het Third World Network (een koepel van milieugroepen uit de derde wereld) een Internationaal Instituut voor Duurzame Landbouw op in Bangalore. Het is gevestigd in de boerderij van de plaatservervangingse voorzitter van de KRRS, die in 1991 overschakelde op biologische landbouw. Zijn inkomen was in drie jaar gestegen met 170%. Het Instituut verzorgt trainingsprogramma's voor boeren die op biologische landbouw willen overstappen en helpt bij het verzamelen van inheems zaad, het opzetten van lokale zaadbanken en de herintroductie van traditionele gewassen.

Directe Actie is volgens de filosofie van de KRRS

actiegericht

Zoals gezegd komen de vijfhonderd Indiase boeren in het voorjaar van 1999 naar Europa. De boeren zijn lid van de Indiase organisatie KRRS uit de Indiase deelstaat Karnataka. Deze Zuid-Indiase deelstaat heeft 60 miljoen inwoners.

Succesvol verzet tegen Europees patenten richtlijn

In mei dit jaar nam het Europees Parlement de richtlijn ter wettelijke bescherming van biotechnologische uitvindingen aan. Deze richtlijn geeft wettelijke controle over levende wezens kado aan patenthouwers: bijvoorbeeld zaaigoed, medicinale planten, dieren, menselijke organen, genen en cellen. Vrijdag 16 oktober heeft de Nederlandse ministerraad besloten deze Richtlijn voor te dragen ter vernietiging. De regering volgt daarmee een motie van het parlement die donderdagavond na bedolven te zijn onder een stroom brieven, was aangenomen met een ruime meerderheid. Alleen VVD en D'66 stemden tegen de motie. De zaak gaat nu naar het Europees Hof en het kan wel een paar jaar duren voordat er een uitspraak volgt.

Bron:
Roots (nieuwsbrief A Seed Europa) volume 5
issue number 6

Bron: Alternatieve Consumenten Bond

van de bevolking, vooral de autochtonen, zal ze een rotzorg wezen.

Voor de Mirrar is er een toch wel mooi te noemen overwinning geboekt. Een senaatsresolutie (november 97) gericht aan de regering met de eis om het project te stoppen, en een resolutie van het Europees parlement (januari 98) gericht aan de Australische regering, ook met de eis het project te stoppen en met daarbij het dreigement dat er een Europese boycott zal komen als de rechten van de autochtonen bevolking niet gerespecteerd worden. (Dat laatste bevestigt de terechtheid van mijn cynisme over politici, wat denken ze daar toch in hun mateloos comfortabele gebouwen, dat dit niet al vanaf het moment dat blanke kolonisten daar hun eerste stappen op de grond hebben gezet al speelt?) Maar er is in ieder geval het resultaat dat er voor Australië een boycot van uranium dreigt, door alle restricties waarmee allerlei parlementariërs wapperen. Edoch heeft het kwaad al flink in Kakadu huisgehouden, sociaaleconomische, psychologische, medische en ecologische wantoestanden zijn in Kakadu een alles overheersende, allgedagse realiteit: een maar al te bekend probleem bij inheemse volkeren doet zich ook onder de Mirrar gelden, alcoholisme. De gevolgen daarvan kun je je klaarblijkelijk wel realiseren. Echter niet alle Mirrar laten dit alles gelaten over zich heenkomen, zo is dat eigenlijk al vanaf het begin van de hele kwestie zo geweest: de Australische overheid met voorop ERA komt zoals het een degelijke overheid betaamd is met zijn eeuwige retoriek over afspraken die op papier bevestigd zijn en nu ineens volgens de onbegrijpzaame Mirrar niet rechtvaardig zouden zijn. Het getuigt van een tergend grote

MILIEU-VERNIETIGENDE MIJNBOUW OP INHEEMS GRONDGEBIED

In de jaren 70 werd de Mirrar (een aborigines volk in Australië) een enorm groot stuk van hun gebied ontnomen, land waar zij leven en waar de boten van hun voorouders liggen: land dat voor hun heilig is. Dit grote stuk land werd hun onthomend. Energy Resources Australia' (ERA) en de Australische regering met medewerking van het ministerie voor Aborigines -zaken om er een uraniummijn te graven. Het ministerie van Aborigines -zaken was bepaald niet onverdiestelijk in die taak, de toenmalige minister daarvan liet zich niet ontbetedigd en zette hoogst persoonlijk de Mirrar onder zware druk: onder andere d.m.v. chantage op investerings- en subsidieringsgebied. De Mirrar zaten niet echte wachten op mijnbouw in hun gebied. Maar alle pressie in de onderhandelingen die op het einde nog verder werd opgeschroefd brak de laatste weerstand van hun vertegenwoordigers bij die onderhandelingen, zo werd de roofkoop een feit en daarmee begon de nachtmerrie pas echt voor de Mirrar. Dit alles speelt nu nog steeds; edoch, er zijn nu wel wat voor ERA en de Australische regering vervelende wendingen in deze affaire gekomen. De Mirrar krijgen de laatste maanden een groeiende aanhoor voor hun grieven. Dat levert voor de Australische overheid natuurlijk geen gunstige publiciteit op. Het aanbod van ERA aan de Mirrar, een bedrag van 210 miljoen dollar lost de problemen waar mee zij nu opgescheeptzitten simpelweg niet op. Wat de Mirrar werkelijk willen is het recht op medezeggenschapsrecht over alle beslissingen omtrent de ontwikkeling van hun grondgebied, iets wat tot nog niet het geval is. Dit valt bijzonder vreemd te noemen gezien de

volgende feiten. Allereerst is het gebied van de Mirrar, Kakadu, al vele eeuwen in hun bezit en daar komt nog bij dat het voor hen zo is dat hun voorouders verspreid over het hele grondgebied begraven liggen. In tegenstelling tot ons in het westen is begraven zijn waar je eenmaal ter aarde bent gedragen, definitief begraven blijven. Het is volgens de culturele overtuiging van de Mirrar een schending van de rust der overledenen om deze graven te schaden. Ook heeft de schending van de rust der overledenen gevlogen voor zij die nog leven, volgens hun culturele overtuiging. Dat dit wordt bespot en met voeten getreden is een daad van culturele hegemonie, en dat is iets wat de kapitalistische cultuur meer dan eigen is: ook in een zaterdageditie van de Volkskrant kunnen omschrijven, met de dag meer gehinderd in hun traditionele manier van voortbestaan, en datrikt na een wel zeer grof-brutale vorm van assimilatie. Elke soort van mijntoeginning, wat je er ook maar opdelft, sorteert altijd een immense reeks aan negatieve milieu-effecten. Kakadu met haar bewoners heeft de twijfelachtige eer om dit ook aan den lijve te ondervinden. In Kakadu wordt er uranium gedolven. Uranium is een metaal dat gebruikt wordt om o.a. kernenergie op te wekken. Van dat goede is er gelukkig voor de Mirrar veel overheid en jammer genoeg voor de Mirrar veel te vinden in Australië. En er zijn in dat land vele plekken waar uranium aanwezig is, je kunt gerust stellen dat het een van de fundamenten van de Australische economie is. Het milieu en het welzijn

voor en er lijkt een uitonderlijk grote voorkeur te bestaan om mijnbouw vooral te bedrijven in gebieden waar tribale volken nog volgens hun eigen levenswijze leven. In Colombia wordt ook aan mijnbouw gedaan, waar vooral goud wordt gedolven. Colombia kent een uniek grote biodiversiteit wat als gevolg heeft dat het een nog grotere genetische verscheidenheid heeft; de Colombiaanse regenwouden zijn wereldberoemd bij biologen. De mijnbouw is met de boskap samen de grootste bedreiging voor het voortbestaan van al deze regenwouden en alles en iedereen die er in en van leeft. In Colombia zijn er nog tribale volkeren, en ook een zwarte gemeenschap. Het gebied waar we het over hebben wordt doorgaans de Pacifiche kust regenwoud genoemd; echter als het tempo waarmee de mijnbouw voor de goudwinning zo ongehinderd kan doorgaan kan het naamdeel regenwoud binnen een afzienbare tijd ten grave gedragen worden, er is dan echter geen hout meer voorhanden om het met een kruis te markeren.

Per jaar verdwijnt er door die noeste arbeid 80.000 hectare, maar daardoor krijg je wel een ruimer uitzicht op Colombia's schoonheid van verschillende weleer. De rechten van indianen en de zwarte gemeenschap worden in deze hele zaak aan de laars gelapt: al sinds 1993 vragen de organisaties van de zwarte gemeenschappen aan de regering om mijnbouw stop te leggen, overigens is die mijnbouw en alle activiteiten eraanomheen illegaal. Een vreemd iets in dit verhaal is dat in 1993 (ook 1993?) deze zelfde regering een wet genaamd Ley 70 heeft aangenomen. Deze wet moet er zorg voor dragen dat er collectieve eigendomsrechten voor de zwarte gemeenschappen zullen gaan gelden. De verwachting is dat er 6000.000 hectare aan deze gemeenschappen zullen worden overgedragen. Dat er vooralsnog totaal niets van terecht gekomen is zal wel niet tot ook maar enige verbazing leiden.

Hoe het met de indianen zit is niet zo bekend, dat zal wel te maken hebben met het feit dat door hun manier van leven al behoorlijk geïsoleerd van de rest van het land wonen, maar wat er nog bijkomt is dat zij totaal geen vertrouwen meer hebben in de wereld. Bijvoorbeeld collectieve zelfmoord is bij de indianen in midden, Latijns en Zuid-Amerika een bekend en de laatste jaren een ook groeiende verschijnsel en soms werkt dat in het nadeel van een overheid. In 1991 plegde de grootste Kayowa-klan (Brazilie) zelfmoord als protest tegen de regering die hen hun land wilde ontnemen en hen hun manier van leven wilde gaan verbieden. Deze massale zelfmoord werd gefilmd door een onafhankelijke tv-station die zich ook al maanden met die affaire bezig hield, de beelden ervan werden in heel Brazilië en de rest van de wereld vertoond: met daarbij het verhaal erachter. Een storm van protest was het gevolg en de regering koos eieren voor haar geld, de kayowa's hebben nu een rechtsbeschermd gebied. Maar dat soort aflossen zijn doorgaans minder dan een uitzondering, in de meeste gevallen maalt een regering er niet om dat de een of andere stam zichzelf om zeep helpt. De zwarte gemeenschappen in Colombia hebben zich verenigd in The Network of Black Communities, PCN. Deze heeft een internationale campagne gestart om de wereld ervan op de hoogte te brengen wat er in hun land gaande is. De PCN heeft zich ophangs ook aangesloten bij The Peoples Global Action, ofwel de PGA. Wat de PGA is en wat haar doelstellingen zijn is denk ik al genoeg bekend gemaakt in voorgaande Dinsnewspaperedities.

EUROPA GAAT ACTIVISTEN SCHADUWEN

EUROPA GAAT ACTIVISTEN

Het is de grote vraag of ze ooit gesignalerd zijn: voetbalsupporters die agressief uiteen spatten op milieueacties en andere politieke demonstraties. Onze EU leiders zien ze in elk geval wel en lijken aan een bepaalde vorm van paranoia te lijden. Zij menen dat er vergaande maatregelen tegen deze tendensen in de samenleving genomen moeten worden.

De 15 lidstaten van Europa moeten een begin gaan maken met het uitwisselen van informatie over leden van milieu actie groepen, deelnemers aan demonstraties en mensen die popconcerten bezoeken, die mogelijkwijs een gevaar kunnen vormen voor de openbare orde en veiligheid. Dit stelde Nederland een aantal maanden geleden voor aan haar Europese partners.

Het voorstel is in goede aarde gevallen. Tijdens de Eurotop in Cardiff in Mei '98 is door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie besloten dat de openbare orde en veiligheid inderdaad in het geding zijn en dat er meer mensen in de gaten moeten worden gehouden. De reden dat deze beslissing pas zo veel later bij het grote publiek bekend is geworden is dat het niet de bedoeling was dat het volk ooit op de hoogte gebracht zou worden van dit besluit.

Het besluit komt voort uit de samenwerking van de nationale politiekorpsen van de lidstaten bij de bestrijding van het voetbalsupportergeweld tijdens het EK voetbal in Engeland in 1996. Het uitgangspunt van dit idee is dat de lidstaten elkaar waarschuwen wanneer 'gevaarlijke individuen of groepen' de grens overgaan om daar deel te nemen aan een demonstratie of wanneer ze een bezoek gaan brengen aan een popconcert of voetbalwedstrijd. Deze informatie moet zo snel mogelijk aan elkaar uitgewisseld worden, zelfs wanneer de betreffende lidstaat geen behoefte aan de informatie heeft.

Volgens het akkoord geven de lidstaten elkaar informatie met gebruik van internationaal operende politieagenten, die over de grens werken. De informatie behelst de samenstelling en de aard van de 'verdachte' groep, hun vermoedelijke reisroute, de plaatsen waar ze zullen stoppen en alle andere relevante informatie die de politie kan gebruiken om verstoringen van de openbare orde te voorkomen.

Een nottie van Engeland, dat voorzitter van de EU was in mei, speciaal gemaakt door experts op het gebied van openbare orde, legt uit waarom naar aanleiding van voetbalvandalisme nu ook andere groepen in de gaten dienen te worden gehouden. "Voetbalgeweld is een veel groter probleem dan het lijkt", zegt Jack Straw, de Engelse minister van Binnenlandse Zaken. "Voetbalvandalen hebben contacten met politieke actiegroepen en demonstraties die verder niets

met voetbal te maken hebben. Daarom vindt er dankzij de samenwerking tussen die groepen nu vaker geweld plaats op popconcerten, milieueacties en zelfs op nationale feestdagen".

Er is geen sprake van samenwerking tussen voetbalsupporters en politieke activisten. Door net te doen alsof dat wel zo is, is het Verenigd Europa natuurlijk weer makkelijk in staat om op gelegitimeerde wijze haar opsporingsdiensten uit te breiden om zo een steviger greep te krijgen op iedereen waar zij dat nodig voor acht.

Als het dan toch echt waar mocht zijn dat er sprake is van een samenwerking: **EuroDusnie roept alle Europese voetbalvandalen op om naar de Eurotop in Juni '99 in Keulen te komen om die stad als een grote smeulende puinhoop achter te laten!**

Willem Anders

Dit stukje is een lichte bewerking van een artikel uit het Parool van 26-9-98.

Nederlands welkomstcomité kun je schrijven naar: Welkomstcomité, Burgstraat 3, 6701 DA Wageningen. Email: info@wnet.bos.nl of telefonisch bij Carla: 0317423481 of Marco 071 5173019 algemeene informatie over het land: Landelijke India Werkgroep, Oude Gracht 36, Utrecht tel: 030 2321340 email: liw@antenna.nl Leestip: De armoezige levensvisie van het rijke westen (Ten Have 1997 ISBN 90-259-4679-8

Marco
¹ "Vrije" staat tussen aanhalingstekens omdat het zou moeten staan op "vrij" van overheidbemoeienis". Dit is niet het geval en zelfs in ogen van de vrijhandelsfundamentalisten helemaal niet wenselijk. Zij willen de rol van de nationale overheid slechts terugbrengen naar de beheerder van het repressieapparaat en de leveraar van infrastructuurale diensten aan het bedrijfsleven. Bovendien willen diegenen die het vrijhandelsgelooft aanhangen graag dat, zeg maar, de grote economische lijnen worden uitgezet door internationale "regelingen" en organisaties. In feite betekent het woordje vrij dat de economie vrije wordt gemaakt (losgekoppeld) van sociale/milieuverantwoordelijkheden.

² Het aantal leden is trouwens moeilijk in te schatten omdat er geen formele ledenlijst en/of lidmaatschapsgeld is.

³ www.agp.org

DE MILLENIUMRONDE

Het lijkt er op dat de onderhandelingen over het Multilateraal Akkoord inzake Investeringen (MAI) in de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) een zachte dood aan het sterven is. Dit is te danken aan het feit dat de onderlinge lidstaten binnen de OESO, de 29 rijkste landen ter wereld, het inhoudelijk niet met elkaar eens kunnen worden.

Deze tegenstellingen tussen landen zijn er onder andere dankzij de pressie die actiegroepen hebben uitgeoefend. Nu het er op lijkt dat dit verdrag niet door zal gaan is er uiteraard geen reden om op onze lauwteren te gaan rusten. Met het niet doorgaan van het MAI is het kapitalisme nog steeds niet verdwenen. Bovendien zijn er nog steeds onderhandelingen gaande binnen de Wereld Handels Organisatie (WTO) over het Multilateraal Investerings Akkoord (MIA). Die staan wellicht op een laag pitje maar kunnen zo weer opgepakt worden. Deze 2 verschillende onderhandelingen zijn inhoudelijk exact hetzelfde. Daarnaast bestaat er dan ook nog zo iets als de millenniumronde. Dogmatische vrijhandelssidders blijken niet zo maar voor een gat te vangen.

Vanaf het begin van de onderhandelingen over het MAI werd al rekening gehouden met een falen van dit project en werd er intussen gewerkt aan een ander plan wat uiteindelijk min of meer dezelfde doelen zal bereiken. De MIA onderhandelingen in de WTO hebben weinig kans van slagen vanwege de te verwachten tegenwerking van de armere landen die bij deze organisatie zijn aangesloten. In de WTO zijn 130 landen aangesloten waarbij vanzelfsprekend ook een aantal armere landen. De kans van slagen van de millenniumronde is echter een stuk groter. De millenniumronde borduurt verder op een aantal akkoorden die zijn gesloten in de WTO/GATT. De akkoorden gaan over liberalisering van de investeringsmarkten. Bijvoorbeeld over die van landbouw, diensten en intellectueel eigendom. In de WTO is afgesproken dat er over de liberalisering van landbouw in 2001 verder onderhandeld gaat worden, over diensten in 2000 en dat de verdragen over het intellectueel eigendom in 1999 herzien moeten worden. Deze onderhandelingen worden dus onafhankelijk en afzonderlijk van elkaar gevorderd. Hierdoor valt te verwachten dat landen die kritisch tegenover het totaal liberaliseringspakket van de MIA staan makkelijker tegen elkaar uit te spelen zijn.

Die hele millenniumronde stelt tot nu toe nog niet zo veel voor. Er is eigenlijk alleen voorgesteld om meer met elkaar af te gaan spreken rondom de eerder aan gegeven thema's.

In onderhandelingen in Genève in mei '98 is er op een ministeriële conferentie besloten dat deze onderhandelingen daadwerkelijk plaats moeten gaan vinden. Hier is uiteraard weinig bekendheid aan gegeven.

Het is op z'n minst opmerkelijk te noemen dat de ministeriële conferentie een ja woord gegeven heeft aan het verder onderhandelen over liberalisering in deze takken. Er heeft op geen

enkele manier en op geen enkel niveau een evaluatie plaatsgevonden en er is niet gekeken naar eventuele negatieve sociale of milieubelastende gevolgen van de ingeslagen weg.

De meeste initiatieven en voorstellen binnen de WTO worden genomen door de Europese Unie (EU) of de Verenigde Staten (VS). Zij vormen samen een meerderheid van stemmen en bekostoven daarom ook vaak eerst samen hun plannen voordat ze worden gelanceerd in de WTO.

Het hele idee van het in het leven roepen van een millenniumronde komt echter voor het grootste deel uit Europa. Het is een initiatief van de Europese Commissie, het dagelijks bestuur van de Europese Unie. Het Europees Parlement de Commissie en de Unie zijn volop voor nog

vrijhandelsgebied. Zij moeten echten onder doen voor de EU die op haar beurt weer in Australië haar meerdere moet erkennen.

Hoe gaat het nu verder met de millenniumronde?

Op 24 september was er in Genève een 'grote raad' van de ambassadeurs. Hier is besproken hoe de onderhandelingen praktisch georganiseerd zullen worden. Natuurlijk is bij hetter perse gaan van deze Dusnieuws niet bekend wat er in deze besprekkingen gezegd is. De enigen die hier iets over weten zijn de ambassadeurs zelf en de Europese Commissie. Zij bepalen de te volgen strategie. De inhoud van zulke vergaderingen is vaak pas na maanden inzichtelijk voor anderen.

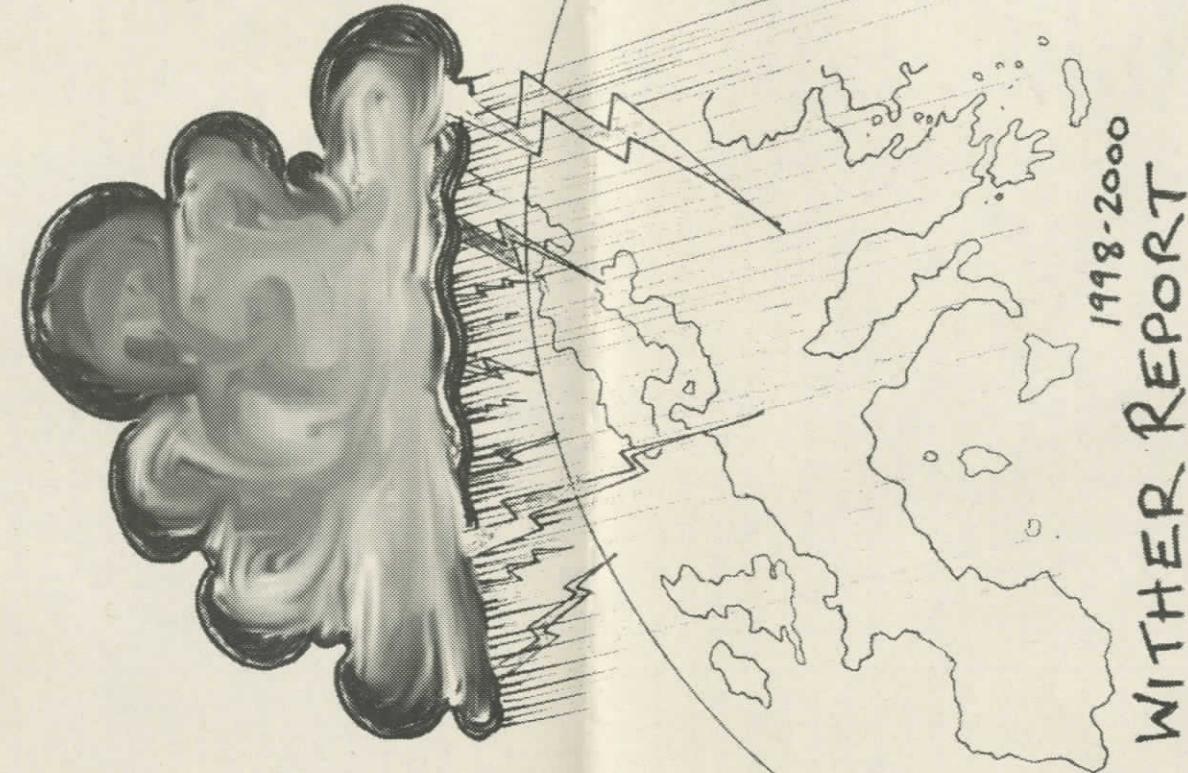
Hoogstwaarschijnlijk zal er geen kritische analyse plaats gaan vinden over wat er tot nu toe aangericht is door de eerder aanvaarde liberaliseringen. Daarnaast zal er waarschijnlijk besloten zijn om flink te gaan lobbyen bij de VS om een meerderheid te kunnen gaan vormen binnen de WTO.

Wanneer de onderhandelingen van de millenniumronde 'succesvol' zullen verlopen zal dit veel rampzalige gevolgen hebben. De kans is groot dat middels de herziening van de verdragen over het intellectueel eigendom grote bedrijven als Monsanto, die gespecialiseerd is in genetisch manipuleren van planten en Cargill, een grote distributeur van zaden, nog meer greep zullen krijgen op de wereldmarkt om deze te uniformeren en beheersen. Kleinere boerenbedrijven kunnen hun bestaansrecht verliezen door dominantie van zulke grote en invloedrijke bedrijven. Hierdoor zal er een nog duidelijker situatie ontstaan waaruit blijkt dat veel arm gemaakte landen zichzelf niet in hun voedselvoorziening kunnen voorzien en daarmee steeds meer afhankelijk worden van rijke westerse landen en bedrijven. De liberalisering van landbouw en diensten zal in de meeste gevallen ook ongunstig uitvallen voor de armere landen op de wereld. Middels de millenniumronde proberen de rijken der aarde de wurggreep op de machtelozen weer iets strakker aan te trekken om hen vervolgens te misbruiken, uit te zuigen en half dood achter te laten.

Veel boerenorganisaties komen al tijden in opstand tegen onderhandelingen in de WTO en het zou een goed punt zijn wanneer de (internationale) actie beweging hier zich zo goed mogelijk bij aansluit. Een fantastisch initiatief wat hier alles mee te maken heeft is de komst van 500 boeren uit India in Mei en Juni '99. Zij komen naar West Europa om actie te voeren tegen leiders van multinationals, rijke landen en internationale instituten die ongevraagd ingrijpende beslissingen nemen over het leven van miljarden mensen op deze aarde.

Voor meer info zie deze en vorige Dusnieuws.

Willem Anders

verdergaande liberalisering van landbouw, diensten en intellectueel eigendom. Zij zijn er echter nog niet toe gekomen om samen met de VS een machtsblok te gaan vormen binnen de WTO. Dit komt omdat de VS, in tegenstelling tot de EU, er niet voor schromen voor hen voordelig uitpakkende protectionistische maatregelen te nemen. De VS staat positief tegenover liberalisering van landbouw. Zij zijn op dat gebied verreweg het machtigst op de wereld en hebben dus niets te vrezen. Voor wat betreft liberalisering van diensten stellen de VS zich minder welwillend op. Dit komt omdat de EU op dit gebied beter is ontwikkeld en na een verdere liberalisering hiervan de VS op dat gebied wel eens 'veroverd' zou kunnen worden. De VS worden dus vaak ten onrechte betracht van meest dogmatisch

VEILIGHEIDSBUUREAU EUROPESE COMMISSIE

Waarschijnlijk is iedereen de hersenspoelende boodschap van de stompzinnige campagne 'de Euro is van ons allemaal' inmiddels wel door de straat gedruwd. In alle dorpen en steden vindt men posters met dit opschrift waaronder dan allemaal lachende en vrolijke mensen staan afgebeeld. Deze desinformerende campagne was EuroDusnie een doorn in het oog dus verscheen er een persiflage op de poster van deze campagne die als ondertitel 'een volk een rijk een euro' had. De Europese Commissie liet blijken onaangenaam verrast te zijn door de vergelijking van de EU met het Derde Rijk van Adolf Hitler en dreigde aanhoede aandacht van het Veiligheidsbureau van de Europese Commissie (VEC) zou krijgen valt echter een stuk serieuzer te nemen.

Sinds 1965 helpt het bureau de Europese Commissie (EC) te beschermen tegen alle aantastingen van haar veiligheidsbelangen. De Europese Raad het Europees Parlement en het sociaal & economisch comité hebben ieder hun eigen beveiligingsdienst.

VEC - weg ermee!

Deze organisaties werken volledig autonoom maar op lokaal niveau vindt er regelmatig overleg plaats tussen de hoofden van de bureaus om de veiligheidsplannen goed op elkaar af te kunnen stemmen.

De leidinggevenden bij het VEC bestaan nagenoeg helemaal uit voormalige medewerkers van inlichtingen- of veiligheidsdiensten. Het overige personeel dat niet tot de leidinggevenden behoort is afkomstig van de politiediensten.

In het reglement van het VEC staat dat alle ambtenaren van de EC een verplichting tot geheimhouding hebben met betrekking tot 'alle feitelijke gegevens en inlichtingen welke in de uitoefening van zijn functie te zijner kennis komen'.

Deze verplichting wekt de indruk dat de Europese Commissie een bijzonder geheimzinnige organisatie is die ertoe geroepen is alle gegevens waar zij over beschikt geheim te houden. Niets hoort echter minder waar te wezen. Het is juist de taak van de EC om besluiten, rapporten, studies en andere vormen van informatie te produceren die openbaar gemaakt worden. Helaas houdt de Commissie zich op een uiterst schimmige manier met deze taak bezig. Veel van de vergaderingen van de EC zijn 'informeel' of worden 'consultaties' genoemd en daarvan krijgt de inhoud bijna nooit het daglicht te zien. Van andere vergaderingen en planningen kan men pas inhoudelijke informatie krijgen maanden nadat zij hebben plaatsgevonden.

Organisatie & taken van het VEC

De directeur van het VEC is P. De Haan. Deze man was eerst belastingambtenaar. Van '77 tot '86 is hij hoofd van de Nederlandse Binnenlandse Veiligheids Dienst (BVD) geweest.

De Haan is directeur over ongeveer 100 mensen bij het VEC. Die mensen zijn verdeeld over 5 afdelingen. Die hebben allemaal hun eigen taak. De ene groep beveilt het vervoer van de delegaties, de ander beveilt alle computers. Voor de beveiliging van de gebouwen van de EC in Luxemburg is er een aparte groep. Net als voor de gebouwen in Brussel. Dan heb je ook nog de groep Preventieve Veiligheid.

De Afdeling Beveiliging Brussel is verreweg de grootste afdeling binnen het VEC. Hier werkt de

taken. Daarnaast worden er in deze afdeling onderzoeken verricht naar leken betreffende gerubriceerde documenten. Om deze taken te kunnen verrichten beschikt de afdeling over goede verbindingen met de inlichtingen en veiligheidsdiensten van de lidstaten.

De ongeveer 100 personeelsleden van de VEC zijn afkomstig uit nagenoeg alle Europese Lidstaten.

Er is hier wel een duidelijke oververtegenwoordiging bij de lagere rangen van Belgen. Bij het kader is dat anders. Geen Belgen, drie Nederlanders waaronder de directeur, vier Fransen, waaronder de plaatsvervangend directeur en de assistent. Een Engelsman en een Spanjaard een Fin en een Portugees.

De meeste mensen zijn zich slechts bewust van het bestaan van de Binnenlandse Veiligheids Dienst. Er blijken nog veel meer veiligheids- en inlichtingen diensten te zijn. Andere Europese instellingen zoals de Europese Raad, het Parlement en het Sociaal & Economisch Comité hebben ieder hun eigen veiligheidsbureau. Daarnaast zijn er alleen in Nederland al verschillende Militaire Inlichtingen Diensten en Politie Inlichtingen Diensten.

De VEC is slechts een klein onderdeel van een grote stinkende mesthoop van bedrijven -zowel

particulier als van de staat- die de rijken moeten beschermen. Afgaande op het aantal mensen bestaan die een gevaar voor de samenleving vormen. Wanneer zij zich nu eens zouden vereigen zou dat genoeg moeten zijn om alle onderdrukkende instituten van de aardbodem te vagen! Hoera!

Nationale veiligheidsdienst

De afdeling Preventieve Veiligheid is te vergelijken met een nationale veiligheidsdienst. Hier houdt men zich bezig met het samenstellen van dreigingsanalyses, met contra spionage en met contra-terroïsme. Ook documenten beveiliging, beveiligingsvoorlichting en het uitvoeren van integrale veiligheidsinspecties behoort tot haar

EUROTOP/ G8 in Keulen 1999

Uitnodiging voor Info-/discussieprogramma over actieperspectieven

Wat er aan vooraf ging

Iedereen heeft vast en zeker nog warme herinneringen aan hertogenbeurten tijdens de Eurotop in Amsterdam vorig jaar. De gebeurtenissen die dagen hebben haar uitwerking niet genist. De protesten hebben ongetwijfeld bijgedragen aan de kritische discussie die momenteel nog steeds in Nederland gaande is. Het is natuurlijk niet zo dat mensen sinds de Eurotop massaal de hersendodende TV uitzetten om in plaats daarvan na hun werk iedere avond discussiëren over de eenheid van de plannen voor een Verenigde Staten van Europa. Toch wijzen er nu meer mensen de(-ze)

dat alle kernwapens worden ontmantelt. Of de plannen van **Reclaim The Streets** die wereldwijd oproepen om op 18 juni 1999 de financiële eenitra in de wereld plat te leggen...

Er zijn nog tal van andere terreinen waarvoor en waartegen directe actie gevoerd kan worden en we hopen met het organiseren van deze avond een bijdrage te kunnen leveren aan een discussie die uiteindelijk leidt tot een krachtige maand van verzet tegen de dictator van de vrijhandelsteroristen. Het klinkt misschien al met een beetje pretentieus maar "what the hell" we hebben een planeet te verliezen!

Het programma van de hele avond is als volgt:
18 - 20:00 eetcafe McDusnie (reserveren is niet nodig maar wel aan te raden)

Let's have a party

met bijdrage van iemand van het Duitse 'Bündnis gegen EU/G8'

22:00 concert: Con & Rot ondefinieerbaar goede muziek uit het verre België Alians stevige - uit je dak gaan- SKA uit Polen bijdrage in de schade ten gevolge van het concert 5 gulden (v.a. 22 uur)

actie-/informatiecentrum EuroDusnie

Boerhaavelaan 345 Leiden
tel/fax 071-5173019
email: eurodusnie@dsl.nl
<http://dsl.nl/eurodusnie>

EuroDusnie - programma in november

Zondag 1 november

Anti-E.U. benefietfeestijn (zie artikel deze pagina)
Vrijdag 6 november.
Informatieavond over Mumia abu-Jamal. Deze progressieve Amerikaanse journalist werd in 1982 door een extreem-rechtse rechter veroordeeld tot de doodstraf. Deze man zit nu al zestien jaar in de doodcel. Naar protesten van verschillende mensenrechten organisaties, zoals Amnesty International, wordt niet gehuisterd. Deze info-avond, verzorgd door de SolidariteitsGroep Politieke Gevangenen, gaat om 20.30 van start.

Voorjaarsoffensief

Op **zondag 1 november** organiseert EuroDusnie een info-en discussie avond over het **grootse voorjaarsoffensief 1999**. Je zult deze avond een overzicht krijgen van de vele acties die inmiddels aangekondigd zijn maar wat eigenlijk belangrijker is, je kunt meediscussieren over hoe wij in Nederland in de periode rond deze belangrijke ontmoetingen van onze geliefde wereldleiders een bijdrage leveren aan de feestvreugde. Zoals de komst van **500 Indiase boeren** naar Europa (24/5-22/6), dus ook Nederland. De Indiase boeren hebben schoon genoeg van al het gezwam over de heilige werking van de "vrije" markt welke hun leven in India onmogelijk maakt. Maar dat is nog lang niet alles. Wat te denken van de door de Belgische organisatie **'Voor Moeder Aarde'** geplande mars van 2000 mensen van Den Haag naar het NAVO hoofdkwartier in Brussel die eisen

Woensdag 18 november
film 'Underground'.

Over een groep mensen die in de tweede wereldoorlog onderduikt en daar wapens voor het verzet maken. Deze mensen worden door een wapenhandelaar in de waan gelaten dat de oorlog na '45 nog jaren voortduurt. Start om 20.30 uur.

20, 21 en 22 november wordt er een **aktivistenweekend** georganiseerd in EuroDusnie. Het is de bedoeling dat in dit weekend alle praktische zaken aan bod komen die te maken hebben met axievoeren.

Er worden bijvoorbeeld workshops gegeven over omgaan met de pers, hoe werkt een arrestantengroep, kraken en netwerken. Ook is er de mogelijkheid om kennis te maken met allerlei vormen van axie en actiematerialen.

Vrijdagavond is er een groepenpresentatie en een informatiemarkt. Zaterdagmiddag is er na de workshops een discussie over geweld versus gewelddoosheid en 's avonds is er een gezellige seventies/ eighties disco.

Je kunt blijven slapen, maar neem wel je matje, je slaapzak en eventueel een tent mee. Het eten wordt verzorgd door onze eigen eetky-crew van McDusnie.

Als je je wilt opgeven voor de groepenpresentatie, voor meer informatie of het volledige programma kun je terecht bij Mirjam of Tatjana van McDusnie.

Vrijdag 27 November (onder voorbehoud) Informatieavond over de ploegscharen beweging. Dit is een anti-militairistische organisatie die door middel van directe actie het militarisme een halt probeert toe te roepen.

Waaronder anti-militairistisch? Wat zijn de uitgangspunten? Wat kan ik zelf doen? Deze en andere vragen worden op woensdag 3 vanaf acht uur beantwoord.

MAI-verzet

De volgende anti-MAI-vergadering wordt op zaterdag 28 november 1998 om 13.00 uur op de Lauwerecht 55 te Utrecht gehouden.

Op pagina 3 van deze Dusniëuws staat geschreven wat er zoal in EuroDusnie plaatsvindt. Alle medewerkers werken vrijwillig in EuroDusnie op basis van gelukwaardigheid en in een horizontale structuur. Er zijn veel plannen die we willen uitvoeren en er zijn nog meer plannen die we uit zouden willen voeren maar die we nog niet zelf bedacht hebben. Daarom heeft EuroDusnie nieuwe vrijwilligers nodig! Lijkt het je leuk om in een vrije en gemotiveerde steerte te werken meld je dan aan als vrijwilliger of kom gewoon een keer kijken.

Wanted! Vrijwilligers

Aktie groepen tegen een Uranium mijn in Australië zoeken ondersteuning van mensen in Europa voor hun strijd die ze voeren tegen de opening van deze mijn. Deze tabakmijn is gepland op grondgebied van een aboriginegroep, de Mirra, die in een uniek natuurgebied wonen. De mensen en hun leefmilieu worden nu bedreigt. Iemand van deze beweging zal hierover komen vertellen. Deze infoavond gaat van start om 20.30.